

1194.

Dycky ma tešilo
k vám, mylá, chodyty,
ked mi rozkvyétało
za širákom kvyétý.

Dycky som si myslel,
že si ta budem brat,
ceduľenka prišla,
mosím maširovat.

Jodkažite, jodpište
tėj mojí materi,
že mi svadba stojí
na tom čierném mori.

Ty morský ráčkové,
ty sú my družbové;
ty morské rybyčky,
ty sú my družičky.

Tá na mori pena,
to je má perina,
moja mylá žena,
šabľa od remena.

1195.

Z Mutěnic.

Mírněji. *Zdlouha*

Smutná je mně z tych Mutě-nic ces-ta pla-če o -
pla-če o mně fra-já-reč-ka hezká,

a tempo

na, plače, ru-ce za-ľa-muje, že sa pro mně vraný kůň ši-
ru - je.

Smutná je mně z tych Mutěnic cesta,
plače o mně frajárečka hezká,
plače ona, plače,
ruce zařlamuje,
že sa pro mně vraný kůň řiruje.

Neplač o mně, moje potěřění,
řijú na ně v Brně řaty nový,
v Brně řaty nový,
výložky červený,
neplač o mně moje potěřění.

Jak já nemám přeřalostně plakat,
dyř řa vidím husté bláto řřapat,
husté bláto řřapat,
krvi po kořena,
jak já nemám plakat, smutná řena.